

“

อะไรจะทำให้กิเลสเก่าเบาบางลงได้
กิเลสใหม่ไม่เพิ่มขึ้น ต้องรีบทำ หัวเด็ดตีน
ขาดอย่างไรมิจะมิดื้อดึง มิได้ต่อต้าน มิ
ว่ายาก

”

คุณยายกับสัลเลขธรรม

คนที่จะประพาศิพรหมจรรย์ได้เขาจะต้องมี สัลเลขธรรม คือ ธรรมเพื่อความขัดเกลากิเลส เรื่องนี้พระเดชพระคุณ หลวงพ่อทัตตชีโวเคยอธิบายขยายความไว้ว่า

“สมัยโน้น หลวงพ่อมีเพื่อน ๆ หลายคนที่ไม่พาเขามาวัด เพื่อนผู้ชายก็อยากให้เขามาวบชอยู่กับเรา ไม่อยากให้เขา แต่งงาน แต่ถึงคราวเขาก็จะแต่งงานให้ได้ ความที่หลวงพ่อรักเพื่อนห่วงเพื่อนจึงคิดจะไปตามเพื่อนไปพูดให้เขาเปลี่ยนใจ เพราะฉะนั้น พอได้ข่าวว่าเพื่อนจะแต่งงาน เพื่อนจะหมั้น

หลวงพ่อก็ไปบอกคุณยายว่า “ยาย ผมขอไปต่างจังหวัดสัก ๒-๓ วัน”

คุณยายก็ถามว่า “ไปทำไม”

“ไปตามเพื่อน...” ไอ้คนนั้นๆ หลวงพ่อก็ตอบท่านไป

คุณยายก็ถามอีกว่า “ไปตามมันทำไม”

“ได้ข่าวว่ามันจะมีเมีย เสียตาย เพื่อนรักจะทิ้งพรหมจรรย์ไปเสีย”

คุณยายนิ่งไป แล้วพูดว่า “คุณเต๋จเอี้ย อย่าไปให้เสียเวลาเลย เพื่อนคุณ บุญมันสว่างแค่หึ่งห้อย นี้อย่าว่าแต่จะเอาเชือกไปมัดมันมาเลยนะ คุณไปเอาโซ่เส้นโตเท่าลำตาล ไปมัดมันมา มันก็ดึงโซ่ขาดจนได้แหละคุณเอี้ย... เพราะบุญของมัน หรือในใจของมัน มีบุญส่องสว่างอยู่แค่หึ่งห้อย แต่บาปโตเป็นภูเขา กามราคะหุ้มใจมันเต็มทีซะแล้ว คุณ... เอาโซ่เส้นเท่าลำตาลไปมัดมัน มันก็ไม่มาหรอก มันดิ้นโซ่ขาดเลยนะคุณ” หลวงพ่อก็เลยไม่ได้ไป

ยังมีอีก พอเพื่อนรักอีกคนจะแต่งงาน หลวงพ่อก็ขออนุญาตคุณยายว่า “ยาย ขอไปเยี่ยมเพื่อนสักหน่อย”

คุณยายก็ถามอีกเหมือนเคย “เพื่อนมันเป็นยังไง”

หลวงพ่อก็ตอบท่านว่า “มันจะแต่งงานครับ”

คุณยายก็ถามเหตุผลอีกว่า “แล้วไปเยี่ยมมันทำไม”

“มันขอเชิญให้ไปเป็นเพื่อนเจ้าบ่าวด้วย เพราะเป็นเพื่อนสนิทกัน”

คุณยายว่ายังงี้รู้ไหม คุณยายบอกว่า “เฮอะ ไปสิ ไปแล้ว ไม่ได้กลับหรอกนั่นนะ”

“ยาย ... ยังงี้ผมก็กลับ”

คุณยายพูดชัดเจนเลยว่า “คุณอย่ามาพูดนะ เชื้อเก่าของคุณมันยังไม่หมด อย่าคิดว่าตัวเองเก่งนะ”

พอคุณยายเตือนอย่างนี้ หลวงพ่อเองก็มีสัลเลขธรรม คือพยายามขัดเกลาจิตใจตัวเองอยู่ตลอดเวลา อะไรจะทำให้กิเลสเก่าเบาบางลงได้ กิเลสใหม่ไม่เพิ่มขึ้น ต้องรีบทำ หัวเด็ดตีนขาดอย่างไรจะไม่ดีดิ่ง ไม่ดีดำน ไม่ว่าจะยาก ก็พูดคำเดียวว่า

“ครับ”

“...แล้วหลวงพ่อก็ไม่ไปงานแต่งงานเพื่อนอีกเลย อยู่กับคุณยายตลอด เลยได้อยู่จนกระทั่งบวช แล้วก็บวชจนอยู่มากถึงปานนี้ การมีสัลเลขธรรมคืออย่างนี้เอง”

วันเสาร์ที่ ๗ กันยายน พ.ศ. ๒๕๓๔

ณ ห้องสมุดโรงเรียนพระปริยัติธรรม วัดพระธรรมกาย จังหวัดปทุมธานี